

200704209/1.

Datum uitspraak: 10 juli 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/25705 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 16 mei 2007 in het
geding tussen:**

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 april 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 mei 2007, verzonden op 22 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 25 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

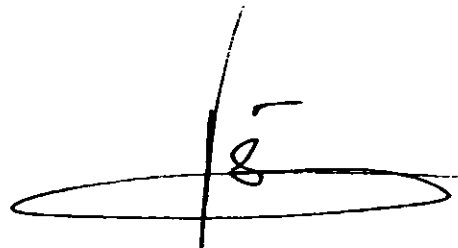
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 juli 2007

248-527.

Verzonden: 10 JULI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Rechtspraak in het Geding, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06/25705

Uitspraak in het Geding tusschen:

Francis MBEENGIZI LUTUMBA

geboren op 15 juli 1978,

burger van de Democratische Republiek Congo (DRC),

V-nummer:

eiser,

gemachtigde: mr. P.A.J. Mulders, advocaat te Groningen,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE, voorheen de Minister van Justitie, daarvoor de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, (Immigratie- en Naturalisatiedienst), te 's-Gravenhage, verweerder, vertegenwoordigd door mr. N. El Aidi, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 8 april 2003 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 26 april 2006 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepsschrift van 24 mei 2006 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep op nader aan te voeren gronden ingesteld. Bij brief van 11 augustus 2006 zijn de gronden van het beroep ingediend.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 10 april 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiser heeft ter ondersteuning van zijn aanvraag, samengevat, het volgende naar

Zaaknummer: Awb 06/25705

blad 2

voren gebracht. In november 2002 heeft informant voor de Mouvement pour la Libération de Congo (MLC), eiser in Brazzaville benaderd en hem voorgesteld lid te worden van de MLC. Na een feest op 15 januari 2003 is eiser samen met anderen door militairen gearresteerd en vervolgens naar een militair kamp gebracht. Hij is daar meerdere keren ondervraagd en geslagen. Eiser is in het militair kamp verteld dat hij was opgepakt omdat de leden van de MLC van Brazzaville naar Kinshasa zijn gegaan om onrust te zaaien en een coup poging te beramen. In de nacht van 22 februari 2003 is een commandant, genaamd , naar eisers cel gekomen met de bedoeling hem naar een plek te brengen voor een medische behandeling van zijn verwondingen. Eiser is naar het kantoor van gebracht, waar hij eiser vertelde dat zijn vriend was gedood. Omdat eiser dezelfde straf te wachten stond, heeft hem geholpen bij zijn ontsnapping uit het kamp. Lima heeft eiser in zijn auto naar zijn woning in gebracht, alwaar hij aan zijn wond werd behandeld. Eiser heeft een maand en een paar dagen in de woning van verbleven en hij is in die periode niet buiten geweest. Op 18 maart 2003 is eiser met een persoon naar het vliegveld gebracht. Hij is op 19 maart 2003 Nederland binnengekomen.

2.2. Verweerder heeft de aanvraag om de volgende redenen afgewezen. Eiser kan niet worden aangemerkt als vluchteling in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Met betrekking tot het door eiser naar voren gebrachte, heeft verweerder verwezen naar het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van juni 2003 (kenmerk: DPV/AM-769370) waaruit blijkt dat de Mouvement Populaire de Révolution (MPR) inmiddels als politieke partij is geregistreerd en het lidmaatschap daarvan geen risico voor politieke vervolging oplevert. Het is niet aannemelijk dat de huidige autoriteiten van de DRC eiser op grond van de gestelde activiteiten ten tijde van het Mobutu-regime als een serieuze opposant, dan wel als een rebel zullen beschouwen. Voorts is niet aannemelijk dat eiser sinds zijn terugkeer uit Kongo Brazzaville op 6 december 2002 door de autoriteiten van de DRC gevolgd werd. Verder heeft verweerder gesteld dat niet aannemelijk is dat eiser op grond van de contacten met een ver familielid van heeft te vrezen voor vervolging. Verweerder heeft daartoe verwezen naar de ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken van 12 mei 1999 (kenmerk: DPC/AM-640330) en van juni 2003. Uit de verklaringen van eiser is niet gebleken dat in het specifieke geval van zijn vriend wel sprake is van negatieve aandacht van de zijde van de huidige machtshebbers. Naar aanleiding van het gestelde in de zienswijze heeft verweerder overwogen dat niet valt in te zien op welke wijze de belangen van eiser zijn geschaad, nu in het voornemen zowel het lidmaatschap van eiser bij de Jeunesse pour le MPR en zijn contacten met getoetst zijn aan het Vluchtelingenverdrag. Verder is de door eiser gestelde ontsnapping uit het militair kamp niet aannemelijk. Voor zover eiser heeft gesteld dat de verhoudingen tussen de MLC en de regeringspartijen op gespannen voet stonden, heeft verweerder verwezen naar paragraaf C1/4.2.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000). Dat eiser is opgepakt omdat hij in gezelschap verkeerde van leden van de MLC en beschuldigd werd van lidmaatschap daarvan acht verweerder niet aannemelijk, nu de MLC deel uitmaakt van de regering. Daarnaast is niet aannemelijk dat de autoriteiten van de DRC eiser persoonlijk verdenken van rebellie. Tevens is niet aannemelijk dat wegens verleende diensten in het verleden enig risico zal nemen door eiser te helpen bij het ontsnappen uit het kamp, indien eiser daadwerkelijk als belangrijk opposant van de regering wordt beschouwd. De stelling van eiser dat hij niet weet waarom en diens chef zoveel risico namen om hem uit het kamp te laten ontsnappen, doet aan het voorgaande niet af. Verder acht verweerder niet aannemelijk dat eiser ruim een maand bij hem heeft laten wonen, omdat dit een voor de hand liggende plaats is om hem te zoeken. Eiser komt niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op één van de in artikel 29, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) genoemde

gronden.

2.3. Eiser stelt zich, onder verwijzing naar wat in de zienswijze naar voren is gebracht, op het standpunt dat zijn relaas ingevolge paragraaf C1/3.2.3 Vw 2000 in beginsel als geloofwaardig moet worden beschouwd. Voorts meent eiser dat de bestreden beschikking innerlijk tegenstrijdig is, nu verweerder artikel 31, tweede lid, Vw 2000 niet langer tegenwerpt, maar toch de detentie niet aannemelijk acht en evenmin aannemelijk acht dat de autoriteiten eiser persoonlijk verdenken van rebellie. Verder stelt eiser dat verweerder bij de beoordeling van zijn relaas niet is uitgegaan van de juiste feiten. Eiser heeft niet gesteld dat hij voor vervolging te vrezen heeft vanwege zijn vriendschap met Hij vreest voor vervolging vanwege de omstandigheid dat hij, en twee anderen zijn gearresteerd en gedetineerd en door anderen zijn aangewezen als leden van de MLC die een coup poging zouden voorbereiden. De reden voor de arrestatie van eiser is dus een geheel andere dan waar verweerder vanuit is gegaan. Verder stelt eiser dat verweerder ten onrechte de detentie niet aannemelijk heeft geacht. Daartoe voert hij aan dat de MLC ten tijde van zijn vertrek uit het land van herkomst, zijnde 18 maart 2003, nog geen deel uitmaakte van de regering. Op dit punt vindt eiser dat de beschikking eveneens onvoldoende is gemotiveerd. Daarnaast meent eiser dat verweerder zijn ontsnapping niet aannemelijk heeft geacht. Verweerder dient met objectieve informatie aan te tonen waaruit blijkt dat verdachten van een coup poging beter worden bewaakt dan andere verdachten. Tevens kan eiser verweerders standpunt dat de eenvoudige ontsnapping niet valt te rijmen met de gestelde bijzondere aandacht niet volgen. Door de bijzondere aandacht die de autoriteiten voor eiser hadden, is hij gearresteerd en gedetineerd, hetgeen niets zegt over het regime in de gevangenis, de bewaking en de mogelijkheid tot ontsnapping. Gelet op het voorgaande meent eiser dat de beschikking vanwege strijd met artikel 3:2 juncto artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) niet in stand kan blijven.

Beoordeling van het beroep

2.4. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen; of
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

2.5. Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

2.6. Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in de DRC zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom

Zaaknummer: Awb 06/25705

blad 4

zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eiser persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een verblijfsvergunning op die grond moet worden verleend.

2.7. De rechtbank stelt allereerst vast dat verweerder in de bestreden beschikking niet langer aan eiser heeft tegengeworpen dat hij ter staving van zijn asielaanvraag onvoldoende reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden heeft overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000. Voorts stelt de rechtbank vast dat verweerder in de bestreden beschikking de overweging dat eiser de detentie niet aannemelijk heeft gemaakt omdat hij de rang van niet kan noemen heeft laten vallen. Op grond van het voorgaande ligt thans ter beoordeling de vraag voor of verweerder, gelet op de overige overwegingen in de bestreden beschikking, zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eisers asielrelaas ongeloofwaardig is.

2.8. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser niet geloofwaardig is. De rechtbank verwijst daarbij naar wat verweerder daarover in de bestreden beschikking heeft opgemerkt en verenigt zich daarmee. Zij overweegt in dit verband nog als volgt.

Eiser heeft gesteld dat, nu verweerder in de bestreden beschikking artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 niet langer tegenwerpt, uitgegaan dient te worden van de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. De rechtbank overweegt in dezen dat in paragraaf C1/2.3 Vc 2000 is neergelegd dat, indien geen sprake is van tegenwerping van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw 2000, het relaas in beginsel geloofwaardig wordt bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord én het relaas innerlijk consistent én niet onaannemelijk is én strookt met wat er over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Op grond van het voorgaande, in het licht van wat eiser tijdens het nader gehoor heeft verklaard, is de rechtbank van oordeel dat verweerder – ondanks het feit dat artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 niet langer aan eiser is tegengeworpen – niettemin in redelijkheid het relaas van eiser ongeloofwaardig heeft mogen achten. Verweerder heeft daarbij in redelijkheid mogen betrekken dat eisers verklaringen ten aanzien van de door hem naar voren gebrachte gebeurtenissen in zijn land van herkomst niet aannemelijk zijn en evenmin stroken met wat er over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Hetgeen eiser daaromtrent nog naar voren heeft gebracht heeft verweerder in redelijkheid niet tot een ander oordeel hoeven nopen.

Voorts heeft eiser aangevoerd dat zijn gestelde activiteiten voor de MPR en het feit dat hij bevriend was met [redacted], zijnde een familielid van [redacted], niet van belang zijn voor de beoordeling van zijn relaas. Hij heeft in dit verband gesteld dat verweerder uit is gegaan van een onjuiste feitenvaststelling. De rechtbank overweegt daartoe dat de vaststelling of en in hoeverre bij de beoordeling van een asielrelaas wordt uitgegaan van de door de vreemdeling in zijn relaas naar voren gebrachte feiten behoort tot de verantwoordelijkheid van verweerder en dat zij dit marginaal dient te toetsen. De rechtbank verwijst in dit verband naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 15 november 2002 (JV 2002/469). Zij is van oordeel dat, mede gelet op wat eiser in de nadere gehoren naar voren heeft gebracht, verweerder in redelijkheid de door eiser aan zijn relaas ten grondslag gelegde gebeurtenissen - in onderling samenhang gezien - bij de beoordeling van het asielrelaas heeft mogen betrekken. Naar het oordeel van de rechtbank

Zaaknummer: Awb 06/25705

blad 5

heeft eiser geen feiten en omstandigheden gesteld die nopen tot de conclusie dat eiser daardoor in zijn belangen zou zijn geschaad.

Verder heeft eiser aangevoerd dat verweerder ten onrechte de detentie niet aannemelijk heeft geacht. In dit verband heeft hij gesteld dat de MLC ten tijde van zijn vertrek uit het land van herkomst, te weten 18 maart 2003, nog geen deel uitmaakte van de regering. De rechtbank is met verweerder van oordeel dat met wat eiser heeft aangevoerd niet alsnog uit dient te worden gegaan van de aannemelijkheid van zijn detentie. Zoals verweerder ter onderbouwing van het in de bestreden beschikking ingenomen standpunt in het verweerschrift heeft verduidelijkt, blijkt uit het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van juni 2003 dat de besprekingen in Pretoria op 10 december 2002 werden hervat en dat op 16 december 2002 de "Accord Global et Inclusif sur la Transition" door de regering van de DRC is ondertekend. Voorts is van belang dat in vorengenoemd ambtsbericht staat vermeld dat in Sun City op 1 en 2 april 2003 de "Final Act" van de Inter-Congolese Dialoog werd getekend, waarbij president Kabila en Bemba zich lieten vertegenwoordigen. Verder blijkt uit het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van januari 2004 dat de regering, waarvan de MLC deel uitmaakte, op 17 juli 2003 is geïnstalleerd. Op grond van het voorgaande heeft verweerder in redelijkheid mogen stellen dat niet aannemelijk is dat eiser vanwege zijn lidmaatschap van de MLC de negatieve aandacht van de autoriteiten op zich heeft gevestigd en dat hij is gearresteerd en gedetineerd. Hetgeen eiser hieromtrent voor het overige nog naar voren heeft gebracht doet naar het oordeel van de rechtbank aan het voorgaande niet af.

De stelling van eiser dat verweerder in de bestreden beschikking ten onrechte heeft gesteld dat zijn relatief eenvoudige wijze van ontsnapping niet aannemelijk is, wordt door de rechtbank verworpen. De rechtbank overweegt dat verweerder in redelijkheid heeft mogen stellen dat door eiser uit het kamp te helpen ontsnappen, een aanzienlijk risico zou hebben gelopen, aangezien eiser werd beschuldigd van een coupvergoot. Dit klemt te meer nu, zoals verweerder eveneens in redelijkheid heeft kunnen stellen, zijn chef van de ontsnapping op de hoogte heeft gesteld en eiser nog een maand in de woning van heeft verbleven, terwijl juist had mogen worden verwacht dat de plaats was waar zij eiser zouden gaan zoeken. Ook overigens zijn door eiser geen feiten en omstandigheden naar voren gebracht die verweerder tot een ander standpunt had moeten nopen.

Met betrekking tot de stelling van eiser dat verweerder met objectieve informatie dient aan te tonen dat verdachten van een coupvergoot beter worden bewaakt dan andere verdachten overweegt de rechtbank dat - daargelaten dat eiser zijn stelling niet heeft onderbouwd dan wel op andere wijze nader heeft geconcretiseerd - ingevolge in artikel 31, eerste lid, Vw 2000 het op de weg van eiser ligt om feiten en omstandigheden aannemelijk maken die een rechtsgrond voor vergunningverlening op grond van artikel 28 Vw 2000 kunnen vormen. Daarnaast is in paragraaf C1/3.2.2 Vc 2000 neergelegd dat het aan eiser is om niet onaannemelijke verklaringen af te leggen teneinde te komen tot een geloofwaardig asielrelaas. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid kunnen overwegen dat daarvan niet is gebleken. Anders dan eiser meent acht de rechtbank de bestreden beschikking, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel als bedoeld in artikel 3:2 Awb en het motiveringsbeginsel, als neergelegd in artikel 3:46 Awb.

2.9. Gelet op het bovenstaande heeft verweerder redelijkerwijs kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig is. Bijgevolg ontvalt de feitelijke grondslag aan de

Zaaknummer: Awb 06/25705

blad 6

aanvraag van eiser tot het verlenen van een asielgerelateerde verblijfsvergunning. Hij kan derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontleen.

2.10. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond.

2.11. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. R.L. Vučsán, rechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.A. Ruiter als griffier op 16 mei 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 22 MEI 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

HET **Raadskwartier**
ADVOCATEN & PROCUREURS

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3599-6 19 JUN 2007	
ZAAKNR.	21209
AAN:	V1
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

per post en per fax: 070-3651380 (per fax deel 1)
cc: Verweerder

Groningen, 19 juni 2007

Kopreweg 66
9715 AD Groningen
Postbus 1010
9701 BA Groningen

T 050 - 57 57 850
F 050 - 57 72 268

E info@hetraadskwartier.nl
I www.hetraadskwartier.nl

Secretariaat:
mvr. J. Springelkamp

Advocaten & Procureurs:
mvr. mr. J.M.J. Lubbers
mvr. mr. M. Haanstra
mvr. mr. P.A.J. Mulders
mvr. mr. H. Postma

APPELSCHRIFT

Betreft: hoger beroep inzake Awb 06/25705

Naam: de heer
Nationaliteit: burger van de DRC
V-nummer:
IND-nummer: 0304.08.0436
geboortedatum:

Geeft eerbiedig te kennen,

De heer _____ burger van de Democratische Republiek Congo (DRC), hierna te noemen "appellant", verblijvende te _____, ten deze woonplaats kiezend te 9701 BA GRONINGEN, postbus 1010, bij het kantoor van mr. M. Haanstra, die verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door appellant tot het instellen van dit hoger beroep en als zijn advocaat zal optreden (prod.1) met het recht van vervanging, heeft op 8 april 2003 een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Op 14 november 2003 is een voornemen tot afwijzing daarvan kenbaar gemaakt. Appellant heeft hierop zijn zienswijze gegeven bij brieven van 19 en 23 januari 2004.

Bij beschikking van 26 april 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Hiertegen heeft appellant op 24 mei 2006 beroep ingesteld bij de rechtbank, hetgeen bij brief van 11 augustus 2006 met gronden werd onderbouwd. Het beroep is ter zitting van 10 april 2007 behandeld. Bij uitspraak van 16 mei 2007 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het beroep ongegrond verklaard (prod. 2). Deze uitspraak werd op 22 mei 2007 per abuis naar een verkeerd kantoor gezonden en eerst op 30 mei 2007 aan de gemachtigde (prod. 3). Dit appelschrift keert zich tegen deze uitspraak.

Het appèlschrift berust op de navolgende grieven. Bij de grieven wordt de overweging geciteerd waar de grief zich tegen richt.

GRIEF 1

Deze grief spitst zich toe op twee punten:

- a- de rechtbank velt ten onrechte geheel zelfstandig een oordeel over de geloofwaardigheid
- b- de rechtbank gaat ten onrechte voorbij aan het feit dat verweerder in het verweerschrift meer doet dan verduidelijken van het standpunt. Verweerder betreft hierin namelijk een nieuwe stelling.

De grief richt zich daarmee tegen rechtsoverweging 2.8 De rechtbank stelt hierin ten onrechte dat verweerder zich *"in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser niet geloofwaardig is. De rechtbank verwijst daarbij naar wat verweerder daarover in de bestreden beschikking heeft opgemerkt en verenigt zich daarmee"*

"De rechtbank is met verweerder van oordeel dat met wat eiser heeft aangevoerd niet alsnog dient te worden uitgegaan van de aannemelijkheid van zijn detentie. Zoals verweerder ter onderbouwing van het in de bestreden beschikking ingenomen standpunt in het verweerschrift heeft verduidelijkt, blijkt (...)"

"Op grond van het voorgaande heeft verweerder in redelijkheid mogen stellen dat niet aannemelijk is dat eiser vanwege zijn lidmaatschap van de MLC de negatieve aandacht van de autoriteiten op zich heeft gevestigd en dat hij is gearresteerd en gedetineerd."

Uit het bovenstaande blijkt dat, in de visie van de rechtbank, verweerder het verweerschrift (prod. 4) heeft aangegrepen om de beschikking te "verduidelijken". De rechtbank voert hierna echter zelfstandig de toets uit die verweerder in de beschikking had dienen uit te voeren. Uit de formulering van de rechtbank blijkt dat zij zelfstandig de verschillende elementen heeft gewogen en zich vervolgens met het standpunt van verweerder uit de beschikking kan verenigen. Dit is binnen het beperkte toetsingskader van de rechtbank echter niet toegestaan. Dit klemt zeker nu het standpunt van verweerder in het verweerschrift een ander standpunt is dan dat in de bestreden beschikking. Er is derhalve geen sprake van een verduidelijking maar een verandering van standpunt van verweerder. Een verandering die de rechtbank echter niet mee heeft genomen in haar oordeel.

Verweerder geeft in het verweerschrift aan dat *"Hoewel kan worden toegegeven dat de MLC ten tijde van eisers vertrek uit het land van herkomst geen onderdeel uitmaakt van de regering wijst verweerder er wel op dat op dat moment de besprekingen tussen partijen goed verliepen"*. Vervolgens haalt verweerder een aantal gebeurtenissen aan die dit betoog zouden moeten steunen en concludeert: *"Gelet hierop heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat lidmaatschap van de MLC*

dermate grote problemen met zich bracht dat hij hierdoor werd gedetineerd is geraakt". Hetgeen aanzienlijk zwakker is uitgedrukt dan in de beschikking, verweerder laat immers ruimte voor het oordeel dat er weldegelijk sprake kan zijn geweest van negatieve aandacht van de autoriteiten, zij het niet in de mate zoals is aangegeven door appellant. Verweerder laat tevens ruimte voor het aannemelijk zijn van een arrestatie.

De rechtbank stelt vervolgens echter: *"Op grond van het voorgaande heeft verweerder in redelijkheid mogen stellen dat niet aannemelijk is dat eiser vanwege zijn lidmaatschap van de MLC de negatieve aandacht van de autoriteiten op zich heeft gevestigd en dat hij is gearresteerd en gedetineerd."* Waar verweerder het standpunt afzwakt tot het niet aannemelijk zijn van dermate grote problemen dat appellant hierdoor gedetineerd is geraakt (en dus inmiddels wel ruimte laat voor het standpunt dat er sprake kan zijn geweest van negatieve aandacht en een arrestatie), gaat de rechtbank veel verder door te stellen dat het in het geheel niet aannemelijk is dat eiser de negatieve aandacht van de autoriteiten op zich heeft gevestigd. De rechtbank heeft daarmee een eigen oordeel gegeven en zelfstandig een conclusie getrokken die verder gaat dan die door verweerder in het verweerschrift werd geformuleerd.

GRIEF II

Nu verweerder, eerst bij verweerschrift, op grond van hetgeen werd aangevoerd, het standpunt betreffende een van de kernoverwegingen uit de beschikking heeft gewijzigd, had de rechtbank dienen te oordelen dat de beschikking niet in stand kon blijven. Eiser heeft zich hierover immers niet in de beslisfase uit kunnen laten. Dit klemt een temeer daar er ook al de nodige dragende overwegingen uit het voornemen weg zijn gevallen na het uitbrengen van de zienswijze. Verweerder had hierin aanleiding dienen te zien om opnieuw een voornemen uit te brengen, waarin blijk wordt gegeven van een ander toetsingskader.

GRIEF III

Ten onrechte betreft de rechtbank niet in haar oordeel dat van de zijde van eiser gewezen werd op passages uit het ambtsbericht en berichtgeving van Docu-Congo.

"Op grond van het voorgaande heeft verweerder in redelijkheid mogen stellen dat niet aannemelijk is dat eiser vanwege zijn lidmaatschap van de MLC de negatieve aandacht van de autoriteiten op zich heeft gevestigd en dat hij is gearresteerd en gedetineerd. Het geen eiser hieromtrent voor het overige nog naar voren heeft gebracht doet aan het oordeel van de rechtbank niet af."

Verweerder schernt pas in het verweerschrift met een aantal passages uit het ambtsbericht die het moeten onderbouwen standpunt dat er, ondanks het feit dat ten tijde van vertrek van appellant de MLC nog geen deel uitmaakte van de regering, toch geen sprake zou kunnen zijn van negatieve aandacht voor leden van die partij. Eiser wees er in zijn gronden beroep op dat in de zienswijze reeds werd aangegeven dat het ambtsbericht van juni 2003 melding maakt van grote spanningen tussen de

(regerings)partijen. Er werd in dit verband met name verwezen naar pagina 16 van het betreffende ambtsbericht, welke ik hierbij voeg (prod. 4). Hieruit wordt duidelijk dat er sprake is van "zeer fluïde onderlinge verhoudingen tussen de regering en de rebellengroepen MLC en RCD-Goma".

Ook heeft de rechtbank niet in de overweging betrokken dat in de pleitnota namens appellant werd gewezen op de berichtgeving afkomstig van DocuCongo, waarin wordt bevestigd dat ontsnappingen in de DRC aan de orde van de dag zijn (prod.5).

Waarom wel aan de passages waar verweerder pas in het verweerschrift op wijst waarde wordt gehecht en niet aan de passages waar appellant op wijst, wordt niet duidelijk. Nu de rechtbank een zelfstandig oordeel heeft geformuleerd, had ook de berichtgeving waar namens appellant op werd gewezen betrokken dienen te worden in de overwegingen van de rechtbank en had de rechtbank inzichtelijk dienen te maken waarom wel het een en niet het ander wordt gevolgd.

Redenen waarom appellant u verzoekt bovenstaande grief gegrond te verklaren en op grond daarvan:

- I de uitspraak van de arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, Reg. nr. Awb 06/25705 geheel of gedeeltelijk te vernietigen;
- II de beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 26 april 2006, kenmerk V 070.208.0436 te vernietigen;
- III de Minister te veroordelen tot het vergoeden van de gemaakte proceskosten.

Hooftakend,

Mevr. Mr. M. Haanstra

Producties:

1. machtiging
2. afschrift van de bestreden uitspraak van de arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, Reg. nr. Awb 06/25705
3. afschrift van de brief van de Rechtbank Groningen d.d. 12 juni 2007 aangaande onjuiste verzending en de daarmee samenhangende aanvangsdatum van de termijn waarbinnen hoger beroep dient te worden ingesteld
4. verweerschrift
5. pagina 16 Ambtsbericht juni 2003
6. Pleitnota met Nieuwsbrief DocuCongo